

deze discipline van belang. Door alle uitweidingen van de auteur en de verbanden die hij weet te leggen is het ook interessante lectuur voor anderen die in religie en godsdienstgeschiedenis geïnteresseerd zijn. Bovendien is het boek over het algemeen goed leesbaar en toegankelijk, al wordt op den duur Van Belzens archaisch taalgebruik een beetje te veel van het goede. Dat geldt soms ook voor de herhalingen, die het boek hier en daar wat al te beledend maken.

H. Westhoff

A.J. van den Berg, *De Nederlandse Christen-Studentenvereniging, 1896-1985*, Uitgeverij Boekencentrum, 's-Gravenhage 1991, 332 blz., f 47,50.

Dit boek, – de handelseditie van een dissertatie die in mei 1991 aan de Vrije Universiteit werd verdedigd –, vormt het resultaat van een in oktober 1986 begonnen onderzoeksproject met de titel 'Geschiedenis van de Nederlandse Christen-Studenten Vereniging (NCSV)'. Deze vereniging heeft bestaan van 1896 tot 1985 en gold lange tijd als de meest op de voorgrond tredende protestantse studentenvereniging in Nederland. Omstreeks 1920 maakte bijna 11 % van de Nederlandse studentenpopulatie er deel van uit. Haar grootste aanhang had de NCSV in hervormde milieus. Gereformeerde leden zijn altijd in de minderheid gebleven, hetgeen te wijten was aan de bezwaren die in gereformeerde kring tot in de jaren vijftig tegen de NCSV bestonden. Een zeer klein percentage van het ledental was van lutherse, doopsgezinde en remonstrantse huize. Een van de oud-leden maakt zelfs melding van oud-katholieke leden. Dat interconfessionele karakter was een opmerkelijk gegeven in de tot medio jaren vijftig zo gesloten en verzuilde Nederlandse samenleving. Het zal dan ook niet verbazen, dat de invloed vanuit de NCSV op de oecumenische bewustwording in Nederland vanaf de jaren twintig en haar bijdrage aan doorbraak en ontzuiling in de jaren na de Tweede Wereldoorlog in deze studie veel aandacht krijgen. Het boek is chronologisch opgezet: Van den Berg onderscheidt in de geschiedenis van de NCSV vijf perioden van telkens ongeveer 20 jaar. Hieraan beantwoorden evenzoveel hoofdstukken die alle ongeveer een gelijk aantal pagina's tellen. Het is een aantrekkelijke compositie. De aangebrachte cesuren zijn m.i. echter niet altijd even helder. Waarom bijvoorbeeld 1928 een markeringspunt moet zijn, wordt niet duidelijk gemaakt. Het zou overigens nuttig zijn geweest, indien de auteur zijn wel erg summiere hoofdstuktitels (namelijk alleen een jaartalaanduiding) van een inhoudelijke typering had voorzien. Binnen elk hoofdstuk wordt de stof min of meer thema-